No. 67. ANNO 1850. **ARNHEMSCHE COURANT.** Zaturdag 6 April.

Het Journal des Débats *over de Duitsche aangelegenheden.*

—

I.

Het *Journal des Débats* geeft in een zijner laatste nommers een beknopt overzigt van den tegenwoordigen toestand der Duitsche eenheids-quaestie, welke, gelooven wij, een zoo duidelijk en juist denkbeeld geeft over den stand van zaken daar te lande, dat wij meenen onzen lezers eene dienst te doen, het hier over te nemen. Wij laten het dus in zijn geheel volgen.

—

Ziedaar dan toch eindelijk de nieuwe Duitsche Constituante te Erfurt, onder Pruisen's voogdijschap en in het hart van Pruisenland, geopend. Oostenrijk had herhaalde malen zijn misnoegen te kennen gegeven over deze overdaad van parlementaire ten-toon-stellingen; het Berlijnsche kabinet heeft er geene notitie van genomen; de Erfurtsche Rijksdag is plegtig uitgenoodigd het ontwerp van het rijks- en nationale charter, den 28sten mei 1849 van Koning FREDERIK WILHELM's initiatief uitgegaan, te bediscussiëren en te bekrachtigen. Volgens den inhoud van dit ontwerp, zou het centraal bewind van Duitschland bestaan uit een zeker getal organen, bestemd de regeringen der afzonderlijke staten in bijna al hunne functiën te verlammen, zonder haar echter allen uiterlijken schijn van leven te ontnemen. Zoo zou er één eenig uitvoerend bewind zijn, Keizer of Regent, (bijgestaan door een ministerie even als een waar constitutioneel Koning), eene Volkskamer gekozen in kiesdistricten, onafhankelijk van de grenzen der respective staten, en daarenboven een soort van Hoogerhuis, een Statenhuis, waarin de onderscheidene staten zouden vertegenwoordigd zijn en, ten slotte, een afzonderlijk Vorsten-collegie om de souvereinen tevreden te stellen en ook hen, gelijk de nationaliteiten, schijnbaar althans, eene eigene rol toe te bedeelen. Deze toekomstige machine onderscheidt zich blijkbaar niet door eenvoudigheid van zamenstel, en gelukt het ooit haar definitief aangenomen te krijgen, zoo zal het nog lang niet gemakkelijk wezen, haar in geregelde werking te brengen.

Het is gemakkelijk te begrijpen dat, in den geest van dit ontwerp, de Volkskamer weldra zich uitsluitend van de leiding en de regelende magt zal meester maken en het gansche overig raderwerk zal neutraliseren. Dewijl een verantwoordelijk ministerie aan het hoofd zou staan, zou deze Kamer onvermijdelijk het groote spel der ministeriëele krisis spelen moeten; daarin zou men bij gevolg bezitten, zoo niet eene der heilzaamste voorwaarden, althans eene der meest algemeen aangenomen waarborgen van den parlementairen regeringsvorm. Dit is dan ook het vooruitzigt met hetwelk zich het meerendeel der uitstekende mannen aan het ontwerp heeft aangesloten, die nog in Duitschland voor dezen, helaas, op zoo harde proeven gestelden regeringsvorm, eene vereering voeden, die zekerlijk een beter loon waardig ware. De leden der Gotha-club, met den heer VON GAGERN aan het hoofd, verwachten dat de Erfurtsche constituante de teleurstelling zal vergoeden die de Frankfortsche constituante heeft doen ondervinden. In de laatste overstelpt door eenen zondvloed van demagogische overdrijvingen, hopen en verwachten zij dat het eerlijk en opregt liberalisme in de Erfurtsche vergadering zijne beurt zal krijgen. Het is eene schoone verwachting, en Pruisen mag er trotsch op zijn haar te hebben doen ontstaan. Doch indien men zich verwondert dat het hof van Berlijn zoo verre is voortgerukt op de baan van publieke discussie en volksmondigheid, terwijl niets, volstrekt niets het er meer toe verpligtte, terwijl de Koning weder geheel heer en meester was geworden, terwijl zelfs de eed van 6 februari jl. den ouden Brandenburgschen troon nog niet in eenen nieuwmodischen constitutioneelen troon herschapen had; indien men verbaasd ware over dien ijver om het gansche Duitschland met een politiek geschenk te verrassen, waarvan het tot nu toe verre van zeker was, dat Pruisen zelf genot zou hebben, — zal het, om dit raadsel op te lossen, genoeg zijn, eenen enkelen blik te slaan op twee andere punten, die eveneens in het ontwerp, thans aan de beraadslagingen van den Erfurtschen Rijksdag onderworpen, begrepen zijn.

Vooreerst zou, volgens het plan dat thans voorligt, Oostenrijk evenzeer van het nieuwe Duitsche vaderland uitgesloten zijn, als volgens het plan der unitarissen van Frankfort. De eenheid zou altijd het resultaat zijn der inkorting; men zou hebben, gelijk het eindeloos woorden-fabrijkaat dezer onverbeterlijke terminologisten het uitdrukt: *Klein-Duitschland* en *den* ENGEREN *bond*. Doch is eenmaal Oostenrijk niet meer een deel van Duitschland, dan mag men wel zonder bedenking aannemen, dat alleen Pruisen overblijft, dewijl al wat niet Pruisen is, zich alleen kan staande houden door het tegenwigt van Oostenrijk. Het Duitsche Rijk aldus inkrimpen, is niets meer of minder doen, dan de Pruisische monarchie uitbreiden. Het bewijs hiervan wordt geleverd door eene tweede bepaling van het Erfurtsche ontwerp; indien het ontwerp rijkswet wordt, zouden de onderscheidene staten, terstond door het hervormings-verdrag gebonden, zelfs het tot nu toe onbetwiste regt verliezen, zich in het buitenland door gezanten te doen vertegenwoordigen, of gezanten van buitenlandsche mogendheden bij zich te accrediteren. De diplomatie zou dan uitsluitend bondsdiplomatie zijn; maar in eenen Duitschen bond, waarvan Oostenrijk geen deel zou uitmaken, en waarin Pruisen alleen 16 millioen zielen aanbragt, zou, gelijk van zelf spreekt, de bondsdiplomatie zeer aan het gevaar blootgesteld zijn, dikwerf niets anders dan Pruisische diplomatie te zijn; gelijk van den anderen kant het algemeen Duitsch bonds parlement weldra slechts de echo zou worden van het Berlijnsche parlement, en van de twee zou het laatste zeker wel niet de nagalm van het eerste zijn. Beziet men het toekomstig Erfurtsch charter van dezen kant, zoo zal men minder opgetogen zijn over dit grootmoedig geschenk, omdat men raadt waarheen het leiden moet.

De vraag zóó gesteld zijnde, begrijpt men hoe de hoop, om allengs geheel Duitschland in zich op te nemen, hoe het uitzigt op deze soort van verovering bij eigenmaking, het Berlijnsche kabinet kon doen besluiten de kansen der vertegenwoordigende vergaderingen te wagen, jegens welke het zich anderzins zoo weinig bereid had betoond; de uitsluitende vooroordeelen ten offer te brengen van den Pruisischen hoogmoed, en het *specifiek Pruisendom* voor het hoofd te stooten, (zoo als men in de technische taal van aan gene zijde des Rijns de bezielende kracht van het huis van HOHENZOLLERN noemt), ja zelfs, ten einde de kroon aan alles op te zetten, de vrome pelgrims der *Kreusz-Zeitung* in het diepste hunner gemoederen te grieven, die trouwe schriftgeleerden, die, kerkelijker dan hunne kerk en koningsgezinder dan hun Koning, alle grondwetten verfoeijen als uitvindingen van den Booze, daar men toch zoo duidelijk de bewijzen ziet, dat het verzinsels der menschen zijn.

Wat Pruisen thans te Erfurt onderneemt, kan in één woord zamengevat worden; het stelt aan de Duitsche volken en vorsten den volgenden koop voor: »Geef mij grootheid, opperheerschappij, of liever, geeft uzelven geheel aan mij over; daarvoor zal ik u weder verzekeren het duurzaam bezit der constitutioneele instellingen, de eer eener vrije regering." Dit is de onmiskenbare zin, het vooraf bepaalde doel van alle woorden die te Erfurt zullen gesproken worden, laten zij veel of weinig zijn; van alle daden die zullen verrigt worden, zoo namelijk, — waaraan men regt heeft zeer te twijfelen, — uit die woorden daden zullen voortkomen. Evenwel willen wij billijk zijn: de koop is waard dat men er over onderhandele. Zelfs zij, die zich door de zucht naar eenheid niet zooverre laten wegslepen, om onvoorwaardelijk de bijzondere nationaliteiten aan de Pruisische opperheerschappij te onderwerpen; zij zelfs kunnen, indien zij althans eenig vertrouwen stellen in de politieke beginselen van den nieuweren tijd, zich geneigd gevoelen, voor welken prijs ook, het burgerregt en de onherroepelijke en formeele invoering in Duitschland, van deze, thans meer dan ooit bedreigde beginselen, te koopen. Door den eed, dien hij den 6den februari aflegde, heeft Koning FREDERIK WILHELM zijn land voor goed plaats doen nemen in de rij der constitutioneele staten; hij heeft het van het absolutisch Europa afgetrokken. Pruisen zou nog meer zeker zijne tegenwoordige positie gewaarborgd zien, zoo zijne constitutioneele inrigting door die van geheel Duitschland gesteund wierd. Duitschland van zijne zijde, zou zijne tot nu toe verkregene vrijheden veel officiëeler beschut zien, wanneer zij solidair werden gemaakt met de Pruisische vrijheden. Men zou zich dan over en weder gewaarborgd zien tegen alle ongevallen, die het nieuw verkregen regt zouden kunnen treffen.

Wij stellen thans de lokredenen,

waarmede Pruisen den Erfurtschen Rijksdag in de gunst der verstandige liberalen en der stelselmatige unitarissen heeft willen aanbevelen, in haar gunstigste licht. Maar de vraag blijft over, of het bestaan van het constitutionalisme in Duitschland, inderdaad enkel en alleen langs dien éénigen weg mogelijk is, en of het onvermijdelijk noodzakelijk is, wil men overal het beginsel van zelfregering behouden, onder de *furcae Borussiae* door te trekken? Pruisen wenscht niets liever dan dit het publiek in te prenten; maar het is eenigzins moeijelijk het hierin geheel gelijk te geven en het antagonisme tegen den Erfurtschen Rijksdag, door het Oostenrijksch-Beijersch traktaat van 27 februari ll. opgewekt, zal altijd, bij gemis van eenig ander, dit resultaat hebben, dat het eene achterdeur opent om aan het dilemma der Pruisische eerzucht te ontsnappen. Het is belangrijk het ontwerp van staatsregeling, den 27sten februari tusschen Beijeren, Wurtemberg en Saksen vastgesteld, uit dit oogpunt na te gaan en aan te toonen, wat het eigenlijk beletsel is, dat men zich gehaast heeft op te werpen, voordat nog de beraadslagingen van Erfurt eenen aanvang hadden genomen, en ze bij voorraad magteloos te maken. Zeldzaam inderdaad zijn de lotgevallen van het Duitsche volk! Men krakeelt met elkander wie het met een eenheids-charter zal begiftigen, met eene rijks-grondwet, die het gemeene regt van en voor allen zal zijn, niettegenstaande de verschillende en onderscheidene nationaliteiten; maar die met elkander wedrennende charters komen alleen ter wereld om elkander over en weder op te heffen en omver te stooten, en het is zeker, dat men oneindig minder belang stelt, zelf die nooit op te sporen eenheid te grondvesten, dan te beletten, dat buurman het doet. Om kortaf een einde te maken aan de constitutie door de Frankfortsche vergadering tot stand gebragt, zond de Koning van Pruisen zijn ontwerp van 26 mei 1849 in de wereld; om den Koning van Pruisen uit den zadel te ligten, op het eigen oogenblik, waarop het Pruisisch ontwerp te Erfurt een begin van uitvoering zou erlangen, ondersteunt Oostenrijk een derde charter, onder zijnen invloed door de hoven van Munchen, Stuttgardt en Dresden, den 27sten februari 1850, opgesteld.

Hoe is van zijnen kant dit charter zoo juist van pas uit den dop gekomen? De heer VON DER PFORDTEN had reeds sinds lang deze teedere onderhandelingen gevoerd. Hoe komt het, dat zij tot eene uitkomst hebben geleid, juist thans zoo doodelijk voor de plannen, welke het kabinet van Berlijn te Erfurt trachtte ten uitvoer te brengen? Wij zullen eenvoudig de alternativen nagaan van den strijd op dit gebied met Pruisen, en wij zullen zien hoezeer de laatste moeite voor niet en vruchteloos werk gedaan heeft. Het perspectief der grootsche vrije instellingen, als eene soort van lokaas voor de unitarissen uitgeworpen, is niet meer voldoende om Duitschland aan het snoer der Pruisische hegemonie te doen bijten, zoodra Duitschland begrijpt dat het kan terugkeeren tot de hem natuurlijke fragmentarische organisatie, en weder herstellen, wat het te regt aanduidt met den naam van *particularisme*, zonder daarom minder kans te hebben een constitutioneel land te blijven. Dit nu is het nieuwe uitzigt, dat het traktaat van 27 februari in den toestand van het land aan gene zijde van den Rijn geopend heeft; ziedaar het punt, waarop het de positie, die Pruisen te Erfurt voor zich uitzocht, beheerscht en met zijn geschut bedreigt.

En Pruisen's positie was nog niet eens voor goed ingenomen; want het was eerst noodig, dat het Pruisisch traktaat van 26 mei al den opgang maakte, dien men er van verwachtte. Het was gedoopt met den verhevenen naam van het *Drie-Koningen-bond*; maar het was niet zoodra in het licht verschenen, of de koningen van Saksen en Hanover trokken zich terug en protesteerden dag op dag heftiger, tot op volslagen vredebreuk af, dat zij geenszins gezind waren, zich de satelliten van Pruisen bij deze Erfurtsche vergadering te maken, waartoe Pruisen hen had uitgenoodigd, en waar zij ontwijfelbaar zouden geschenen hebben tot zijn gevolg te behooren, omdat geenszins de gezamenlijke Duitsche staten daarin mede deel namen. Het tractaat van 26 mei, de constituante welke het verkondigde en die, volgens de eigene bewoordingen van het verdrag, zitting zal nemen, hadden bij voorraad reeds andere en meer gewigtige nederlagen geleden. Pruisen had op twee hefboomen gerekend, die het beste deel van Duitschland om zijn opperleenheerschap vereenigen, namelijk: op de dynastische belangen der kleine souvereinen, aan welke het zijne beschermende voogdij aanbood en op de medewerking der publieke opinie, welke het onvoorwaardelijk gestemd meende voor de eenheid, onder welken vorm ook, en evenzeer onvoorwaardelijk gezind voor eene constituerende vergadering om die eenheid te grondvesten. Deze twee hefboomen zijn in de handen van Pruisen hoe langer zoo meer afgeweken, tot het op het laatste oogenblik getracht heeft ze weder in de juiste rigting terug te brengen.

Buitenlandsche berigten.

GRIEKENLAND.

Het Parijsche *Journal des Débats* meent te mogen veronderstellen dat een zeker gevoel van naijver en bekommering wegens den toenemenden bloei der Grieksche handels-marine, niet vreemd is aan de houding, die Engeland onlangs tegenover Griekenland heeft aangenomen en geeft bij die gelegenheid ten aanzien van de genoemde marine eenige belangrijke bijzonderheden op, waaruit wij het volgende ontleenen:

In 1838 bestond de Grieksche handelsvloot uit 3263 schepen, metende 88,502 tonnen. Elf jaren later, in 1849, was het aantal schepen tot 5052 geklommen, welke eenen inhoud van 243,443 tonnen hadden. Daaronder zijn niet begrepen de vrij talrijke Grieksche vaartuigen die onder Russische vlag varen. Het gepaste gebruik dat de Grieksche handelsmarine van hare schepen weet te maken, en de eigenaardige inrigting, volgens welke de schepelingen niet om loon varen, maar een aandeel in de vracht verdienen, hebben ten gevolge, dat zij tot betrekkelijk lager vrachtprijzen kan varen dan anderen. In de voornaamste havens en op bijna al de eilanden van Griekenland worden schepen gebouwd. Hydra, Spezzia, Paros, Aegina, Myconi, Andros, Santorin, de Piraeus, hebben scheepstimmerwerven. Bovenal belangrijk zijn echter die van den Piraeus en het eiland Syra. De laatstgenoemde verschaffen gewoonlijk arbeid aan twee duizend werklieden; men heeft er uitgebreide magazijnen van scheepstimmerhout, masten, kettingen, zeilen, ankers, touw enz., waaruit in de behoeften niet alleen van een groot gedeelte van Griekenland, maar ook van Turkije voorzien wordt. In 1846, 1847 en 1848 werden op Syra 212 schepen, ter waarde van omstreeks 4 millioen franken, gebouwd. De schepen van andere natiën zijn wel over het algemeen sterker, maar vereischen ook veel grootere uitgaven; terwijl de Grieksche schepen allezins voldoende zijn voor de kustvaart en de korte reizen die zij ondernemen. De geringe kosten van hunne uitrusting, en de uiterst sobere levenswijze der matrozen, verzekert aan de Grieksche marine het meerendeel der vaart in den Archipel en op de havens der Levant, en maakt haar tot eene gevaarlijke mededingster voor de vreemde vrachtvaarders, bepaaldelijk voor die der Ionische eilanden. Den 1sten januari 1849 schatte men het aantal matrozen, die op Grieksche handelsschepen voeren, op 23,000; men rekent echter, dat de bevolking der eilanden en der kuststreken 40 à 45,000 matrozen zal kunnen opleveren.

»Het is derhalve ligt te begrijpen," zegt het Parijsche blad, »dat een land, hetwelk op korten afstand van de Ionische eilanden en van Malta over zulk eene ontzagwekkende magt kan gebieden, de bekommering van Engeland moet opwekken, hetwelk op zijn overwigt in alle zeeën zoo naijverig is."

DUITSCHLAND.

De *Preusische Staats-Zeitung* meldt het volgende uit Erfurt van 30 maart:

»De Oldenburgsche gevolmagtigde in den raad van administratie, overste *Mosle*, is van hier vertrokken, ten einde met zijne regering te handelen over hare jongste aan den Oldenburgschen landdag gedane mededeeling. Gedurende zijne afwezendheid vertegenwoordigde de Brunswijksche gevolmagtigde Oldenburg in den raad van administratie. Wij zijn gemagtigd alle geruchten, volgens welke Oldenburg zich van het verbond zoude afscheiden, voor volstrekt ongegrond te verklaren: veeleer heeft de Oldenburgsche regering de verzekering gegeven, dat de bedoelde mededeeling geenzins eene verwijdering tusschen Oldenburg en het verbond ten gevolge zal hebben, dat zij, even als altijd, een werkzaam deel zal blijven nemen aan de pogingen tot het bereiken van het groote doel."

Hetzelfde blad berigt dat de commissiën, door de beide huizen van het Erfurter parlement benoemd, zich ijverig bezig houden met het voorbereiden der voorstellen, welke zij aan dat parlement zullen doen. Dienaangaande wordt in bijzondere berigten uit Erfurt gemeld, dat de leden welke het bekende programma van den heer *von Bodelschwingh* onderteekend hebben, bij dat programma blijven volharden; dat zij de aanneming *en bloc* der constitutie als hoogst noodzakelijk blijven aanmerken en van oordeel zijn, dat de regering, welke de constitutie heeft voorgesteld, die niet mag afwijzen; dat zij intusschen, om zich met de regering zooveel mogelijk te verstaan omtrent eene dadelijke vestiging van het verbond, te gelijker tijd de grondregten in dier voege wenschen te wijzigen, dat zij met de bestaande Pruisische constitutie in overeenstemming wierden gebragt; dat de commissie uit het Volkshuis zich met de beraadslaging over die wijziging bezig hield; en dat de commissie uit het Statenhuis, door welke eene sub-commissie benoemd was, dit voorbeeld waarschijnlijk zou volgen.

Frankfort, *3 april.* In Beijeren gaat men ijverig voort met het leger in staat te stellen, om te velde te trekken. De regering tracht zoo veel mogelijk het eigenlijke doel dier wapening geheim te houden. Het lijdt echter wel geen twijfel, of het is, om, zoo noodig, het nieuwe Zuid-Duitsche verbond tegen elke aanranding van de zijde van Pruisen te verdedigen, en ten zelfden tijde, om iederen nieuwen opstand der democratische partij te verhinderen, in gevalle in Frankrijk weder eene omwenteling mogt uitbreken. Tot dat einde tracht Beijeren mede zoo veel mogelijk, het aanleggen van eenen spoorweg naar Wurtemberg te bevorderen. De onderhandelingen deswege tusschen de beide regeringen aangeknoopt, belooven een spoedig en voldoend resultaat te zullen opleveren.

— Te Patras is tusschen de Oostenrijksche en Engelsche consuls een ernstig geschil ontstaan, ten gevolge van het aanhouden van een Oostenrijksch vaartuig, dat onder Grieksche vlag aldaar heeft willen binnenloopen.

Frankfort, *2 april.* Uit Napels wordt als karakteristiek voor den toestand aldaar gemeld, dat door de gendarmes eene petitie wordt in omloop gebragt, waarbij de afschaffing der constitutie wordt verzocht. Dit stuk luidt als volgt: »Het Napolitaansche volk wenschende de regeringloosheid te doen ophouden, erkennende dat het nog niet rijp is voor constitutionele vrijheden, en vertrouwende op de godsdienstige gevoelens des Konings, verzoekt dezen tot den absolutistischen regeringsvorm terug te keeren." Men zegt, dat bij het inzamelen van onderteekeningen dikwerf met dwang te werk wordt gegaan.

— Uit Erfurt wordt geschreven, dat onder de aanhangers van de Pruisisch Duitsche Unie eene groote ontmoediging heerscht. Zelfs beginnen zij die op den heer *v. Radowitz* groote verwachtingen bouwden, te wankelen en te vreezen, dat hij tegenover Oostenrijk aan eene staatkunde van concessie en overeenstemming, boven elke andere de voorkeur zal geven.

Berlijn 3 april. Eergisteren middag heeft de verwachte ministerraad op Bellevue, onder voorzitting des konings plaats gehad. Er moeten daarin definitive besluiten genomen zijn betreffende de gedragslijn, welke de regering ten opzigte van de kwestie der staatsregeling te Erfurt, volgen zal. Van hoedanigen aard die besluiten geweest zijn, is nog niet bekend geworden. Ten opzigte van de herzjening moet

het materieele punt aan de ministers en den heer *von Radowitz* weinig zorg baren; meer het formeele punt en de bepaling van de juiste oogenblik, tot instelling der Unie-regering. De zwarigheid schijnt daarin te liggen, dat sommige der toegetredene regeringen, vooral Keurhessen, zeer geneigd zijn, om alle formeele voorwendsels, welke zij slechts kunnen vinden, aan te grijpen, om de zaak op het sleeptouw te houden.

Berlijn, 2 *april.* De *Staats-Anzeiger* bevat in zijn officieël gedeelte eene uitnoodiging aan alle bouwmeesters en ingenieurs van het binnen- en buitenland, om vóór den 1sten augustus dezes jaars aan het ministerie van koophandel, nijverheid en openbare werken in te zenden plannen en ontwerpen voor den aanleg eener brug over den Rijn tusschen Keulen en Deutz. De uitgeloofde prijs van het best gekeurde ontwerp is 250 Friedrichs d'or en aan het naastbij komende zal eene premie van 125 Friedrichs d'or worden toegekend.

Keulen, 3 *april.* De bevolking dezer stad en jurisdictie beliep op 31 december ll. 88,356 inwoners, waaronder 78,961 katholijken, 8151 evangelisten, 1235 israeliten en 9 mennoniten.

ENGELAND.

Londen, 2 *april.* De vrijwillige inschrijvingen tot dekking der kosten van de groote tentoonstelling in 1851, bedragen reeds omstreeks £ 25,000.

— Het verlies van menschenlevens bij het vergaan der stoomboot de *Royal Adelaide*, schijnt nog aanzienlijker te zijn dan men aanvankelijk dacht. Bij het vertrek van Cork waren er 250 passagiers aan boord, te Plymouth zijn er eenige ontscheept, maar aangezien er tot dusverre nog geene tijding hoegenaamd, van de overige passagiers ontvangen is, zoo moet men daaruit besluiten dat zij allen verongelukt zijn. De *Royal Adelaide* was een stoomvaartuig 450 tonnenlast groot, terwijl de machines van 140 paardenkracht waren.

BELGIE.

Brussel, 3 *april.* Eene belangrijke en kiesche quaestie werd gisteren in de Fransche Wetgevende Vergadering, door den heer *Jules Favre* opgeworpen, bij gelegenheid der discussiën over de begrooting voor de eeredienslen. De Berg-redenaar heeft voor de pastoors, kapellaans en vicarissen van het platte land, de regten der kantonnale pastoors, dat is de onafzetbaarheid gevorderd, terwijl hij daarbij deed opmerken dat hij niets meer verlangde dan de waardigheid om onafhankelijk te zijn. De vergadering, welligt meer weggesleept dan overtuigd door de welsprekendheid van den heer *Berryer*, heeft echter het amendement van den heer *Jules Favre* met 434 tegen 142 stemmen verworpen.

Dit is het eenige incident dat in deze zitting heeft plaats gehad. Wij moeten zeggen dat de vergadering er haren tijd van neemt; zij geniet van de weinige dagen van rust en kalmte, welke de discussiën over de begrooting haar aanbieden. Die kalmte zal echter, helaas, van korten duur zijn, want de wetten die de gemoederen in beweging zullen brengen, komen hoe langer zoo meer aan de orde van den dag en binnen kort zullen wij gewis hevige stormen beleven. De wet op de drukpers, die op de kiezersvereenigingen, op de maires, die op de schadevergoedingen toe te staan aan de gekwetsten van februari, van mei, van juni, eindelijk zelfs die betreffende den spoorweg van Parijs naar Avignon, doen eene reeks van onstuimige debatten en dramatische incidenten te gemoet zien. Mogten die vooruitzigten niet al te zeer verwezenlijkt worden!

De niet zeer gunstige ontvangst van onderscheidene dier wetten door de meerderheid der dagbladen, de eenparige tegenstand welken vooral dat op de drukpers ontmoet, schijnen in het Elysée eene sterke moedeloosheid te weeg gebragt te hebben. Wanneer dit zoo is, dan zou het zoo trotsche, scherpe, uittartende artikel van den *Napoléon*, over deze wet, veel overeenkomst hebben met het gezang van iemand die in de duisternis zingt om de vrees die hem bekruipt te bewimpelen. Hoe het zij, dit artikel heeft onder de drukpers eenen wezenlijken storm doen ontstaan. De gematigde bladen, zoo als het *Journal des Débats*, de *Ordre*, de *Assemblée nationale* zijn het krachtigst in hunne bestrijding van den uitval van het Elyséesche blad. De *Constitutionnel* en de *Dix Décembre* zijn de eenige bladen die het stilzwijgen bewaren over het manifest en zich onthouden daarop hunne kritiek te geven of zich daarbij aan te sluiten.

In tegenspraak met hetgeen men zegt van de neerslagtigheid in het Elysée, melden andere berigten, dat men aldaar het vaste besluit heeft genomen niet terug te treden, noch ten aanzien van de wet op de drukpers, noch ten aanzien van die op de maires. Maar als de vergadering zich er tegen verklaart, dan blijft er toch niets anders over dan zich te onderwerpen.

De verkiezing die zal plaats moeten hebben, daar de heer *Vidal* verkozen heeft voor het departement van den Beneden-Rijn zitting te nemen, schijnt eenigen tweespalt bij de partijen te zullen veroorzaken. De kanditatuur van den heer *Fernand Foy* wordt niet waarschijnlijker. De *Opinion Publique* heeft ronduit verklaard, dat de legitimistische partij hem niet als kandidaat aannam. Van den kant der democraten is nog geen besluit genomen ten opzigte van de kandidatuur van den heer *de Girardin.*

De Italiaansche bladen en berigten behelzen geen nieuws van eenig belang; alleen bevestigt de *Tempo* de tijding, dat het Fransche eskader de haven van Napels is binnengeloopen.

FRANKRIJK.

Parijs, 2 *april.* Men sprak heden in de Vergadering veel over eene vrij slechte ontvangst, die den President was te beurt gevallen, toen hij tusschen Saint Mandé en de barrière du Trône passeerde. De bevolking van de voorstad Saint Antoine zoude hem, bij zijne terugkomst van Vincennes, te gemoet gegaan zijn en demonstratiën gedaan hebben, die geenszins getuigden van hare sympathie. Schoon, zoo als altijd, deze geruchten zeer overdreven zijn, schijnt het moeijelijk te gelooven, dat er niet iets meer van eenige beteekenis is voorgevallen, dan de kreet van *Leve de Republiek!* waarmede men den President gewoonlijk begroet, en als men slechts de helft van de geruchten gelooft, dan is het gemakkelijk na te gaan, dat dit voorval de moedeloosheid, die, naar men verzekert, in het Elysée heerscht, nog zal vermeerderen.

Men voegt er bij dat men aldaar sedert eenige dagen overhelt tot een verbond met Rusland en dat men terugkomt van het denkbeeld eener verbindtenis met Engeland, eene verandering waarover de gezant van laatstgenoemde mogendheid zich bezorgd betoont te maken, en waaraan de invloed der Groot-Hertogin van Baden niet vreemd zoude zijn.

Het vreemdsoortige artikel in den *Napoléon* heeft een vrij droevig effect gemaakt; het heeft ten gevolge gehad, de ontmoediging van die vertegenwoordigers welke, zich getroostende aan de regering de concessie te doen der voorgestelde wetten, meenden dat zij daarbij zouden kunnen blijven, en die in de nota van het blad van den heer *Jacquier*, eene soort van voorrede gezien hebben op eene nieuwe reeks van ordonnantiën van juli. Men beweert dat het getal leden der regterzijde, die tegen de wet op de drukpers zullen stemmen 150 bedraagt. Dit cijfer is stellig niet juist, maar de oppositie der gematigde bladen en het incident van het half-officiëele blad, hebben aan de wet veel nadeel toegebragt.

De regering schijnt zich echter op dit terrein niet voor overwonnen te houden dan alleen ten aanzien der wet op de maires. In de vergadering der commissie voor laatstgenoemde wet, heeft de heer *Baroche* verklaard, dat het bestuur volstrekt niet in eenige transactie zoude toestemmen; hij is krachtig ondersteund door den heer *de Montalembert*, maar de meerderheid der commissie is bij hare oppositie gebleven.

ITALIE.

Een telegraphisch berigt uit Triëst van den 29sten maart, door het Weener regeringsblad medegedeeld, houdt in, dat de uit de Levant komende Fransche vloot, na eenige dagen voor Messina gelegen te hebben, ter reede van Napels aangekomen was. Volgens de *Augsburger Allgemeine Zeitung* zou de verschijning der Fransche vloot aan de Italiaansche kust, in verband staan met de moeijelijkheden, die tusschen Engeland en Toscane gerezen zijn ter zake van de door eerstgenoemde mogendheid gevorderde schadevergoeding voor Engelsche kooplieden te Livorno. »Die zaak," zegt genoemd blad, »staat, naar luid van onze berigten uit Florence, thans aldus. Het Toscaansche ministerie heeft op de Engelsche nota, waarbij de bedoelde vordering gedaan werd, geantwoord, dat men het onmogelijk verantwoordelijk kon maken voor hetgeen tijdens de revolutie te Livorno gebeurd was. Daarop antwoordde lord *Palmerston* met eene breedvoerige uiteenzetting der internationale verpligtingen, volgens welke de Toscaansche regering aan de Britsche onderdanen de meest uitgebreide bescherming behoorde te verleenen, en dus ook voor de door deze geledene schade verantwoordelijk was. De Toscaansche minister van Buitenlandsche Zaken beproefde thans eenen middenweg in te slaan en stelde voor het verschil door eene bemiddelende mogendheid te doen beslissen; welk voorstel door lord Palmerston werd aangenomen. Uit Parijs schrijft men ons daarentegen, dat de Toscaansche regering, op het door lord *Palmerston* ingezonden vertoog nopens hare internationale verpligtingen, eenvoudig geantwoord heeft, dat buitenlanders in eenen vreemden staat toch geene meerdere bescherming konden verlangen dan de eigen onderdanen van dien staat zelf; dat daarop van wege het Britsche ministerie niets verder gevolgd is, alsof men de geheele zaak wilde laten varen. Dit zou het gevolg wezen, deels van den indruk dien de nota des heeren *von Nesselrode*, betrekkelijk de Grieksche aangelegenheden in Engeland gemaakt had, deels ook van vertoogen van de zijde der Fransche regering. Zeker schijnt het, dat de Fransche vloot opzettelijk uit de Levantsche wateren naar het station te Napels ontboden is, ten einde bij de hand te zijn, om eene herhaling te Livorno der in den Piraeus voorgevallen tooneelen te kunnen verhinderen. Dat Oostenrijk in dezen geheel eenstemmig met Frankrijk handelt, vernemen wij uit eene goede bron, waaruit wij tevens de bevestiging erlangen van het door Italiaansche bladen medegedeelde berigt, dat de Oostenrijksche troepen terstond zouden oprukken om de Toscaansche kust te beschermen, en alle geweld van de zijde der Britsche schepen met geweld te keeren, zoover dit van den wal uit mogelijk is."

— Men schrijft uit Turijn den 27sten maart aan de *Patrie*:

»Het Piëmontesche ministerie onderwerpt zich volkomen aan den Engelschen gezant, dien het over alles raadpleegt. De aan *Radetzky* toegezondene nota om te protesteren tegen den maatregel ten aanzien der Lombardijers genomen, wordt krachtig door Engeland ondersteund. Men heeft er zich over verwonderd dat de Fransche legatie zich in deze zaak zoo koel betoond heeft. Doch die koelheid is wel te verklaren. De legatie heeft met reden verondersteld dat de klagten niet zouden aangehoord worden en slechts strekken zouden om de betrekkingen tusschen de beide regeringen te bemoeijelijken.

Het ministerie *d'Azeglio* is zeer geschokt. De interpellatiën van den heer *Buffa*, een radicale afgevaardigde, zullen over zijn lot beslissen. Wanneer, zoo als men gelooft, de heer *d'Azeglio* valt, dan zal of het nieuwe ministerie tot het regter centrum behooren en de reactie volkomen zijn, of tot het linker centrum en in democratischen geest handelen Alsdan wordt het onmogelijk zich met Oostenrijk te verstaan.

Reeds beklaagt zich de graaf *Appony* met zekere hevigheid over de bedoelingen van onze regering. Het berigt dat de Koning voor 10,000 francs had ingeschreven ten behoeve der uitgewekenen, heeft er niet weinig toe bijgedragen om Oostenrijk te verbitteren.

Het is niet mogelijk de gebeurtenissen vooruit te zien, maar dit is zeker dat de Oostenrijkers voortgaan met het bijeentrekken van troepen te Como en dat men spreekt van de vorming van een kamp in de omstreken van Milaan.

SPANJE.

Madrid, 26 *maart.* Niettegenstaande al den tegenspraak van het ministerieële blad, worden de geruchten van eene ministerieële crisis van dag tot dag sterker. Heden zegt men dat de heer *Pidal*, minister van Buitenlandsche Zaken, zijn ontslag heeft aangeboden. Hij heeft noch de verantwoordelijkheid van de herstelling der kloosters op zich willen nemen, noch in openbaren strijd geraken met de hooge personen. die de intrigues van het paleis leiden.

De toestand van het ministerie is vooral daardoor hoogst moeijelijk en ernstig, dat, terwijl het verpligt is zich te verdedigen tegen geduchte vijanden, die eenen grooten invloed uitoefenen op de Koningin, het zich ook nog moet inlaten met den onophoudelijken en bitteren strijd, dien bijna alle dagbladen tegen hetzelve voeren.

De *Observador* en de *Esperanza* zijn heden in beslag genomen.

Men zal zich herinneren dat bij gelegenheid der kortstondige verschijning van het ministerie *Cléonard*, onderscheidene personen, en bepaaldelijk pater *Fulgencio*, uit Madrid werden verbannen. Sedert dien tijd was aan de meesten vergund terug te komen. Alleen ten opzigte van pater *Fulgencio* was het vonnis der verbanning niet opgeheven. Nadat de quaestie van zijne terugroeping in de laatste dagen in den raad behandeld is, werd gisteren de order uitgevaardigd pater *Fulgencio*, biechtvader van Koning *Francisco d'Assisis*, naar Madrid te doen terugkeeren. De minister van Binnenlandsche Zaken heeft zelf dien last gegeven, na daarover met zijne ambtgenooten geraadpleegd te hebben. Daar deze quaestie het kabinet sedert eenige dagen bezig hield, zoo was dit de reden dat men geruchten verspreidde van verandering in het ministerie. Pater *Fulgencio* is, naar men zegt, een man van een buigzaam karakter en eenen schranderen geest, zeer geneigd tot intrigues. Het is te hopen dat zijne terugkomst geene noodlottige gevolgen zal hebben voor het goede bestuur der publieke aangelegenheden.

Binnenlandsche Berigten.

's *Gravenhage*, 4 *april.* De *Staats-Courant* van 12 maart jl. heeft de ongunstige uitkomsten der uitmaling van het Haarlemmermeer over februari medegedeeld.

De lagere stand waarop de boezem van Rhijnland, gedurende de afgeloopen maand maart, is verbleven, heeft daarentegen toegelaten om, met uitzondering van geringe oponthouden, de stoomwerktuigen ter ontlediging van het meer te laten doorwerken. De stand van het Meer, welke den 28sten februari jl. gemiddeld 1.95 el beneden AP. was, bevond zich den 31sten maart jl. gemiddeld op 2.11 el. Alzoo is de waterspiegel in deze maand 18 duim gedaald, dat is ruim 0.08 el lager, dan vóór de ongunstige maand van februari.

— De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden hare werkzaamheden hervat. De heer *Gevers van Endegeest* heeft namens de commissie, vroeger benoemd, om, in overleg met eene andere commissie uit de Tweede Kamer, maatregelen te beramen tot invoering der stenographie voor de openbaarmaking van het verhandelde in de beide Kamers, verslag uitgebragt, naar aanleiding waarvan de Kamer, onder dankzegging aan de commissie voor de door haar genomen moeite, de reeds bij de Tweede Kamer aangenomen reglementen betrekkelijk de dienst der stenographie, heeft goedgekeurd. De Kamer heeft de heeren *Gevers van Endegeest*, *Hoffman* en *Groeninx van Zoelen* benoemd tot leden der in die reglementen bedoelde blijvende Commissie voor de openbaarmaking van het verhandelde in de Kamers.

Onder de ingekomen stukken behooren vier door

de Tweede Kamer toegezonden wets ontwerpen: 1o. een wets-ontwerp betrekkelijk het fonds voor kwade posten; 2o. een tot verhooging der begrooting van 1849 ter zake van uitgifte van schatkistbiljetten; 3o. een tot heffing van provinciale belastingen in Friesland over 1850; en 4o. een tot regeling van de brievenposterij.

Onder de ingekomen stukken behooren ook twee missives, de eene van den heer *de Jonge van Ellemeet*, de andere van de heeren *van Welderen Renkers*, *van Swinderen* en *Engelkens*, waarbij die heeren respectivelijk kennis geven, dat zij, laatstelijk tot burgemeester of grietman herbenoemd zijnde, van de vergadering eene beslissing wenschen, of zij door het aannemen dier herbenoeming beschouwd moeten worden als opgehouden te hebben leden der Kamer te zijn. De voorzitter heeft tevens kennis gegeven, dat de heer *Verhey van den Bogaard*, mede laatstelijk herbenoemd als burgemeester eener gemeente, hem mondeling verzocht heeft van de vergadering eene beslissing ook te zijnen aanzien te provoceren.

De beraadslaging over dit onderwerp is bepaald op morgen ochtend te elf ure.

Rotterdam 4 april. Gisteren had in het *Hôtel des Pays-Bas* alhier eene algemeene vergadering plaats, der leden van de *Koninkl. Nederl. Yacht Club*, welke door Z. K. H. prins *Hendrik der Nederlanden*, president dier vereeniging, werd gepresideerd.

Na de ballottage van eenige kandidaten tot het lidmaatschap, berigtte Z. K. H. dat sints de laatste opgave wederom 4 leerlingen van het Roeicorps der *Koninkl. Nederl. Yacht-Club*, op de koopvaardijvloot waren geplaatst, te weten 2 bij de heeren *A. van Hoboken en Zonen*, 1 bij de heeren *C. Vlierboom en Zoon* en 1 bij den heer *W. Ruys J.Dz.* zoodat het getal der geplaatste kweekelingen thans tot 77 was gestegen.

In verband met deze mededeeling strekte het Z K. H. tot genoegen aan de vergadering te kunnen berigten, dat het in Dordrecht opgerigte roeicorps van leerlingen uit den minvermogenden stand, dezelfde verblijdende resultaten had opgeleverd: twee dier leerlingen hadden toch, volgens een schrijven van den heer *J. v. Wageningen Dz.*, commissaris der *Koninkl. Nederl. Yacht-Club* te Dordrecht, in den voorleden winter met kofschepen reizen gedaan; terwijl er thans vier leerlingen op Oost-Indische schepen zijn geplaatst.

Zoo te Rotterdam als te Dordrecht zullen de oefeningen dier leerlingen weder eerstdaags aanvangen; de verkregene uitkomsten in die beide steden geven toch het voldingende bewijs dat de *Koninkl. Nederl. Yacht-Club* met de oprigting van dergelijke roeicorpsen geenszins haar doel gemist heeft.

Uit hoofde der feesten die in de maand juni op het Loo te wachten zijn en die bijna gelijktijdig met den bepaalden wedstrijd der *Koninkl. Nederl. Yacht-Club* te Rotterdam zouden invallen, wordt door den raad voorgesteld, dien wedstrijd op den 8sten juni 1850 te doen plaats hebben, welk voorstel door de vergadering wordt aangenomen.

Ten slotte berigtte Z. K. H. de president, dat in de maand mei weder eene algemeene vergadering zoude worden gehouden, ten einde daarop kandidaten voor het lidmaatschap der *Koninkl. Nederl. Yacht-Club* te balloteren die dan nog den wedstrijd in juni 1850 zouden kunnen bijwonen.

De vergadering werd daarna door Z. K. H. den president voor gesloten verklaard. (*N. R. C.*)

Wageningen, 29 maart. Gelijk gewoonlijk, is van hier niets lezenswaardig te melden, behalve dat in deze gemeente heden een kalf zonder staart is geboren. De schriftgeleerden te dezer stede, verdiepen zich reeds in 't vraagstuk: als dit schepsel tot rijpheid zal zijn gekomen voor de slagtbank, op wat wijze zal dan 's lands schatter voldoen aan de bepaling der wet, waar zij beveelt, een loodje te bevestigen aan den staart van elke koe en kalf, hem ter taxatie voorgesteld? (*K. C.*)

De ondergeteekenden maken het publiek opmerkzaam, op de aankomst van de heeren *Blasius* te dezer stede, met een nieuw door hen uitgevonden muzijk-instrument. Op hetzelve kan men alle in een orchest voorkomende instrumenten nabootsen; het wordt even als een Piano bespeeld, doch overtreft verre alles wat men tot dus verre van dien aard heeft gehoord. Naar zij vernemen zal men spoedig in de gelegenheid zijn, hetzelve te hooren.

C. R. Marx.
J. v. d. Dussen.

[illegible]OLITIE.

Tusschen [illegible] 27 dezer is te Herkenbosch (Limburg) uit de [illegible]msch-Katholijke kerk ontvreemd:

Een zilveren Christusbeeld, een zilveren scepter, seventien zilveren harten, drie zilveren kroonen, zes gouden kruizen.

Den [illegible] dezer is door de politie alhier aangehouden [illegible]looper, bij wien gevonden zijn, twee [illegible]en paplepeltjes, op den steel gemerkt [illegible] K., aan [illegible]eerzijde I. K. of I. H.

Weldadigheid.

De ondergeteekenden, door het bestuur der spaarkas alhier gecommitteerd tot het houden van eene loterij van dames handwerken en andere voorwerpen van kunst, ten behoeve van die inrigting, brengen bij dezer ter kennis van de ingezetenen van Zutphen en van de bevorderaars van nuttige instellingen in andere plaatsen van ons vaderland, dat de vereischte koninklijke approbatie tot het houden dier loterij bij hen is ingekomen, dat diensvolgens met de werkzaamheden een aanvang is gemaakt en de lijsten van deelneming reeds zijn verzonden. Uit het boven die lijsten geplaatste Woord van aanbeveling, zal ieder regt geaard menschenvriend bevinden dat het hier geldt het bevorderen van eene waarlijk nuttige zaak. Het geldt het daarstellen van een fonds tot dekking van de noodzakelijke onkosten verbonden aan die inrigting. De ondergeteekenden twijfelen niet of eene ruime deelneming in de door hun ontworpen loterij, zal hunne pogingen bekroonen. Zoo als in de voorwaarden breeder wordt vermeld, is de prijs van een lot gesteld op 50 cents.

De dames *J. Meemeling*, *E. Kuhlenthal*, *M. van Essen* en *F. A. A. van Heeckeren*, daartoe uit de directiën der hier bestaande instellingen: naai- en breischool en *Concordia* benoemd, hebben zich wel willen verledigen als mede-directrices de loterij te helpen tot stand brengen en hebben zich belast met het ontvangen der prijzen. Iedere bijdrage, hoe gering ook, zal welkom zijn en strekken om het door de ondergeteekenden gewenschte doel te bereiken: eene loterij te kunnen houden zonder nieten. De dag en plaats der loterij zal nader worden bekend gemaakt.

Zutphen, 3 april 1850.

W. J. BEESINK.
B. W. LANGENBERG.
JB DAM.
Secretaris.

Bij de redactie der *Arnhemsche Courant*, is voor de ongelukkigen door den brand te Lunteren, ontvangen, van den heer O. *f*2.50; van den heer T. *f*1; van den heer F. S. *f*10.

Advertentiën.

Gisteren avond overleed, ten huize harer Zuster, aan verval van krachten, in den ouderdom van ruim 65 jaren, mijne geliefde Moeder *ELIZABETH KORTHALS*, Weduwe van *G. DE VEER*, *Az.*

ARNHEM, den 4den April 1850.

A. DE VEER, *Gz.*
Eenige kennisgeving.

---

† † † HET GEMEENTE-BESTUUR VAN *Warnsveld* zal, onder nadere approbatie van HH. Gedeputeerde Staten, op Woensdag den 24sten April 1850, des voormiddags te 10 ure, in de *Paauw*, te *Warnsveld*, publiek AANBESTEDEN:

Het BOUWEN *eener nieuwe* SCHOOL *in de Buurtschap* Vierakker, *en de Inrigting van het tegenwoordig Schoollocaal tot eene* ONDERWIJZERS-WONING.

Zullende het bestek en de conditiën in *de Paauw* ter visie liggen van den 8sten tot den 22sten dier maand en de aanwijzing *in loco* geschieden op den 13den, des voormiddags te 9 ure.

Het Gemeente-Bestuur voornoemd,
H. J. ARDESCH VAN HAMEL.
Ter ordonnantie van hetzelve,
D. J. GERTSEN.

Ten overstaan van Mr. *W. H. TAAIJ*, Notaris te *Arnhem*, zal ten huize van Mej. de weduwe *FLORISSEN*, aan de Steenstraat, te *Arnhem*, op Maandagen den 8sten en 22sten April 1850, telkens des avonds te 7 ure, in het openbaar worden geveild en verkocht:

Een van steen opgebouwde WIND-PELMOLEN, tevens geschikt voor GRAAN- en RUNMOLEN, met daaraan gelegen KNECHTSWONING, TUIN en BERGPLAATS, gelegen op den St. Eusebiuswal te *Arnhem*, alles te aanvaarden 1o. Mei.

Nadere inlichtingen te bevragen ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

AANBIEDING.

Er worden *AGENTEN* gevraagd, voor eene ZAAK, die overal met goed succes kan gedreven worden, waartoe geene handelskennis noodig is. Eerlijkheid, ijver en kennismaking met vele personen, zoo ter woonplaatse, als in de omstreken, ziedaar de vereischten, die schier bij alle andere neringen te pas komen, en ten deze eene AANZIENLIJKE AGENTUUR-COMMISSIE kunnen opleveren. — *Brieven franco*, onder C. H., met naam en woonplaats te adresseren aan den Kantoor Boekverkooper *R. C. LEPPER*, Beurssteeg No. 117 te *Amsterdam*.

Van aanstaanden Maandag af, is tot zeer lage prijzen, in het MAGAZIJN van *A. E. COHEN*, eene groote partij GOUDEN en ZILVEREN WERKEN, alle afkomstig uit de gerenommeerde winkel van den Heer *BEGUDE*, verkrijgbaar gesteld.

Bij toeval *TE HUUR twee of drie* net gemeubileerde KAMERS, aan twee zijden een ruim uitzigt hebbende op het beste gedeelte der Stad *Arnhem*, alsmede eene KAMER, met of zonder KOST. — Adres bij den Uitgever dezer. — *Brieven franco.*

Het is den leden der Zangvereeniging *Euphonia*, te *Arnhem*, dringend aan te bevelen, om bij hunne buitengewone vergaderingen, op hunne Mantels, voornamenlijk op hunne Parapluies te passen, daar men zich niet ontziet om dezelve willens en wetens in te pakken.

Eene oude verzwering aan een been genezen door de Zalf en Pillen van HOLLOWAY.

Uittreksel uit eenen brief van den heer *EDUARD NICHOLLS*, Rose-street no. 34, *Covent Garden*, gedagteekend den 10den Junij 1849, aan den professor *HOLLOWAY*. Mijn heer! sedert jaren leed ik aan een ziek been, en omtrent 4 jaar geleden had zich een ettergezwel daaraan gevormd hetwelk de behandeling der beste heel- en geneeskundigen verijdelde, zoo dat ik begon aan een herstel te wanhoden. Onlangs raadden mijne vrienden mij aan van uwe Zalf en Pillen gebruik te maken; dadelijk ondervond ik eene aanmerkelijke verandering in mijnen toestand. en na eenige weken was mijn been volmaakt genezen. Thans kan ik, een man van vijftig jaar oud, daags tien mijlen ver gaan, als toen ik een jongeling van twintig jaar was.

(*Was geteekend*) *E. NICHOLS.*

Door het vermeerderd debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van *f*0.90, *f*2.10, *f*3.30, *f*7.75, *f*15.50, *f*23.50; *Potjes Zalf* van *f*0.90, *f*2.10, *f*3.30, *f*8.15 *f*15.90 *f*23.90.

Zijn op *franco-aanvrage* à contant te bekomen, bij den Heer *F. ROMEIJN*, *Fz.*, Depôthouder te *Arnhem*; alsmede te *Londen*, Strand 244, *HOLLOWAY'S* Etablissement.

Burgerlijke stand.

ARNHEM

Van 29 maart tot en met 4 april.

Ondertrouwd: A. H. Kraaijvanger, 38 j., en J. Reijers, 21 j. — G. Schnitzeler, 34 j., en J. W. Brethouwer, 24 j. — A. Wapperom, 22 j., en E. van Houten, 22 j.

Gehuwd: J. T. Fronk, met H. J. Onstenk.

Bevallen: A. C. Hanssen, geb. Oorsprong, Z. — E. Brink, geb. van Zelm, D. — J. M. Bekker, geb. Lammers, D. — J. G. J. A. Baronnesse van Wassenaar tot Catwijck, geb. gravinne van Rechteren, D. — J. Tiggelman, geb, Abbenhuis Z. — S. Heeren, geb. van Heemskerk, Z. — A. Verbaan, geb. de Groot, D. — J. Daams, geb. Brouwer, D. — J. Wolven, geb. ter Hoeven, D. — C. Lucas, geb. Blijdeveen, Z. — J. Koemans, geb. Roelofs, D. — M. H. van Dijkshoorn, geb. van Esseveldt, D,

Overleden: J. H. Otken, 1 j. 3. w., — A. M. de Groot, 5 m., — S. Pieters, wed. van G. Gerritsen, 83 j. — H. Wouters, echtgenoot van A. Willems, 50 j 2 m. — J. B. Knaack, 62 j. — W. Palm, wed. van A. K. Gockel 75 j. 11 m. — F. Diebels, wedu. van W. Beekhuisen, 94 j. 3 m. — J. M. Diederiks, 62 j. — G. J. Leiszler, 3 j. 7 m. — E. Korthals, wed. van G. de Veer 65 j. 2 m. — H. van der Maassen.

Marktprijzen.

TIEL, 2 april.

De aanvoer van granen was klein. *Tarwe* werd vlug opgeruimd tegen 25 cents hooger; *Rogge* prijshoudend; *Garst*, *Boonen*, *Haver*, als voren. — Nieuwe *Tarwe* van *f*6.00, 7.00 tot 7.75. — *Rogge* van *f*4.00, 4.20 tot 4.70. — *Boonen* *f*4.00, 4.20 tot 4.75. — *Haver* van *f*1.90, 2.20 tot 2.70. — *Garst* *f*3.50 tot 4.10.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 april 1 El 6 Palm 4 Duim; gew. 15 D. gev. 0 D.

De [illegible]r courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nommers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.